

VOOR GEEN GOUD

'82' moet gewoon vliege

BROEKSTERWOUDE

NL.024224082 (?). Deze combinatie zegt de leek waarschijnlijk niets, maar een echte duivenhouder als de 52 jarige Marten Leegstra uit Broeksterwoude des te meer. De reeks staat dan ook voor 'myn nûmer 82', zoals hij zijn grijs gevederde vriend liefkozend noemt. De '82' („Ik kin se ommers net alle hûndert in namme jaan“) is zonder meer een van de mooiste postduiven van Leegstra. Dat was dan ook de reden dat de vogel begin dit jaar mocht deelnemen aan de prestigieuze Olympiade in Portugal, een duivenkeuring waar alleen de allermooiste doffers en duivinnen van de partij zijn.

„De 82 is in prachtige fûgel“, zegt de duivenmelker over de duif die hij slechts met beperkte (financiële) middelen zelf heeft gekweekt. Er gaat in het duivenwereldje heel wat geld om. Bedragen van tienduizenden euro's zijn allang geen uitzondering meer. „Ik haw as wa-o'er net safolle jild, mar ik bin der wol grutsk op dat ik moai meikomme kin mei myn downen.“ Leegstra is in de duivenhouderij gerold via zijn vader Hendrik. Als

jongetje van twaalf vroeg hij 'heit' of hij het hok schoon mocht maken. Zijn vader vond het goed, zo lang hij de duifjes maar niet beetpakte. Maar dat kon Marten niet laten. Hij pakte een van de duiven per ongeluk verkeerd beet, waardoor hij de doffer z'n staart uittrok. „Heit sei in pear dagen letter: 'sjoch dizze mist it sturtsje'. Doe krige ik in grutte reade holle... Hy wist genôch.“

Nadat zijn vader de duiven geschift had, mocht Marten met wat 'tweede keus' beginnen. Nu selecteert Leegstra zelf kritisch welke exemplaren hij houdt voor het kweken en/of het vliegen en welke naar de poelier gaan. „Hoe't se derút sjogge is ien kant fan de saak, mar ik fyn it eins folle wichtiger dat de downen goed fleane kinne“, zegt Leegstra.

Ook op dat front heeft 'nummer 82' een stevige reputatie opgebouwd tijdens de dagvluchten vanuit België en vooral Frankrijk. „Mar ik ha hjir mear goede, hear“, vertelt de duivenhouder, die lid is van de plaatselijke postduivenvereniging de Wâldflucht. De talrijke trofeeën vormen daarvan het tastbare bewijs. Een kampioen kweken blijft niettemin een toevalstrefje, vindt de Broekster.

Op de wedstrijdvluchten raakt Leegstra elk seizoen gemiddeld zo'n drie duiven kwijt. „Dan fielt dy net noflik, benammen as in hiele goede weirekkes. Ik soe de '82' en guon oaren net graach kwytrettsje wolle, mar ik kin ek net sizze: dan hâld ik dy mar yn it hok. Nee, fansels net, se moatte fleane!“ Als de duiven in concours zijn is Leegstra helemaal in de ban van de strijd. Dan gaat teletekst meteen aan om te zien of ze al gelost zijn.

„Ast ien fan dyn downen foarriedich op it earste plak stiet, stean yn de regel de keepers al op it

hiem.“ Maar als de duif lange vlucht weer huisren, heeft Leegstra li'frjemd folk' over de vloer. Ik hjir bûten mei de frou sjen oant se der binne sa moail!“ De duiven nog altijd gefascineerd de dieren dat klaarspel naar huis terug te vin mar as wy dat wisten, der ek wol mei ophâlde.

Tekst: Sicko Hoogterp
Foto: Alex Bouma

WEEK IN... **Weekuit**